

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' donnerdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, aankonden, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 30 centimen.
De aankondigingen, per drukkergal, 15 centimen.
De rekeningen, per drukkergal 25 centimen.

TONGEREN, DEN 17 OCTOBER.

Het Hof van beroep van Luik heeft zich gisteren bezig gehouden met de voorstellingen van kandidaten voor eenige openstaande plaatsen.

Voor de plaats van raadsheer bij het Hof in vervanging van M. Bayet, heeft M. Schuurmans, procureur des Konings te Luik, 11 stemmen op 20 bekomen. M. Bamps, rechter te Hasselt bekwam 9 stemmen. M. Schuurmans is dus als eerste kandidaat voorgesteld.

M. Bamps is met eenparige stemmen tweede kandidaat benoemd.

Voor de plaats van voorzitter van het tribunaal van Tongeren, bekwam M. de rechter de Fastré 15 stemmen en M. Huveners 5. Er was 1 wit briefje. M. de Fastré is als eerste kandidaat voorgesteld.

Voor de tweede kandidatuur bekwam M. Huveners 16 stemmen en M. Schuetzen 2. Er waren twee witte briefjes. Vervolgens is M. Huveners als tweede kandidaat voorgesteld.

De heer Gallait is gelast om voor de nationale galerij van het Museum der hoofdstad het portret des Konings en dat der Koningin te schilderen.

De heer De Hauss, directeur der Nationale Bank, heeft aan de *Indépendance* eenen brief geschreven, meldende dat de Bank geen gouden geld weigert, wanneer er geen al te groote sommen worden gevraagd.

Een brief uit Mexico zegt, dat de heer Eloin, oud geheimschrijver van Keizer Maximiliaan, evenals de biechtvader van dezen, pater Fischer, veroordeeld zijn tot 4 jaren gevangenzitting te Santiago.

Men schrijft uit Audenaarde, 14 oktober: Gisteren heeft hier de inhuldiging plaats gehad van het gedenkstuk, dat aan de nagedachtenis van de Tacamburo gesneuvelde Belgen is opgericht. Op den voorkant van het voetstuk leest men de namen der 27 slachtoffers, welke gesneuveld zijn voor een zaak die de hune noch die van België was. Langs een anderen kant staat een dagbord van generaal Bazaine.

De inhuldiging werd bijgewoond door den luitenant-generaal Pletinckx, opperbevelhebber der burgerwacht van Brussel, generaal Sapin, afgevaardigd door den minister van oorlog, en kolonel Van der Smissen, oud-bevelhebber van het belgisch-mexikaansche legioen. De twee eersten deden eene redevoering; de burgemeester van Audenaarde, de voorzitter van gemeld legioen spraken vervolgens ook elk eene redevoering uit, zoodat er waarlijk geen gebrek aan redevoeringen was, waarin natuurlijk de expeditie naar Mexico tot in de wolven werd verheven, ofschoon ze zulke noodlottige gevolgen heeft gehad voor ons land. Behalve de talrijke menschenlevens, zal men in de geschiedenis immer blijven wijzen op den moord van eenen keizer en op eene zinnelooze keizerin!

Na de inhuldiging had er een banket plaats van 60 kortelen, waarop dapper geeten en lustig gedronken is geworden. Dat was voor velen nog wel 't schoonste van 't feest.

Men schrijft uit Brugge, 14 oktober:

Sommige verkoopters schijnen te denken dat de levensmiddelen nog niet duur genoeg zijn en maken straffe berekeningen op het gewicht. Woensdag is alhier proces-verbaal tegen eene landbouwster van Syssele opgemaakt, om twee zakken patatten op de markt te hebben te koop gesteld, weggende 16 kilos te kort.

Dezer dagen is er op den zeedijk te Blankenberge een stuk van een groot schip aangespoeld. Er moet dus eene zeeramp hebben plaats gehad.

De sluiting der algemeene tentoonstelling te Parijs, zal den 31 oktober niet plaats hebben. Op aanvraag van den keizer zal de tentoonstelling open blijven tot den 17 november. Van den 1 tot den 8 november zal het inkomgeld maar 50 centimen zijn. Van den 9 tot den 17 zal zij kosteloos mogen bezocht worden. Daarna zal zij definitief gesloten worden.

Den 3 dezer maand is in eene kleine stad van den Staat Massachusetts een man overleden wiens naam onder die der beroemde uitvinders zal genoemd worden. Hij heette Elias Howe, en is de uitvinder der naaimachines. Eenvoudig mechaniekmaker, had hij, zooals alle uitvinders, ongelooflijke moeilijkheden te overwinnen, en de beste helft zijns levens was slechts een lang martelaarschap. Verscheidene maal tot ellende gebracht, gekrenkt in zijne rechten door oneerlijke mededingers, en veroordeeld om zich tot locomotiefgeleider te verlagen, overwon hij ten

laatste alle hinderpalen en won eene colossale fortuna. Toen hij zijn brevet bij rechterlijke uitspraak verkregen had, won hij er meer dan 2 miljoen dollars mede. Hij kreeg 5 dollars op den prijs van elke in de Vereenigde Staten verkochte en 1 dollar op iedere uit het land verzonden machine.

Men rekent dat er heden 1000 zulker machines in Amerika dagelijks vervaardigd worden. Volgens een geleerd Amerikaan brengt de naaimachine ieder jaar eene gespaarzaamheid van werk te weeg, geschat op 19 miljoen dollars en bracht zij in 1863 eenen arbeid voort ter waarde van 342 miljoen dollars. Eene goede handnaaier maakt 35 punten per minuut, eene goede machine brengt er 300 aan. Wanneer men denkt, dat 20,620 punten aan ieder hemd zijn, begrijpt men de nutwerksel der machines. Tegenwoordig wordt in Amerika alles met de machines genaaid, van de kleederen tot de hoeden en schoenen toe. Het mag dus gezegd worden dat de naaimachine eene der omwentelingen van onzen tijd gemaakt heeft.

Kunst- en Letternieuws.

In de hoofdkerk van Maeseyck heeft men eenen schat voor de onheilkundige ontdekt. Onlangs had aldaar, op bisschoppelijke toestemming en in de tegenwoordigheid eener bijzondere commissie, de plechtige opening plaats der twee relikwiekassen, welke de stoffelijke overblijfsels der heilige gezusters Herlindis en Relindis bevatten. Men weet dat deze heiligen, in het begin der VIIe eeuw uit het geslacht der frankische vorsten gesproken, het aloude klooster van Aldeneyck hebben gesticht. Vroegere schrijvers prijzen hare bekwaamheid in de schilderkunst en in het vervaardigen van allerlei borduurwerk, en niet ten onrechte; want nog heden ziet men in de hoofdkerk van Maeseyck, twee evangelieboeken welke door de twee gezusters werden gemaakt. De hoofdletters in de schilderijen dezer handschriften dragen onwidersprekelijk het kenmerk van een anglo-saxisch oorsprong. — De nieuwe ontdekking levert mede een bewijs van hare ervaarheid in alle slach van naald- en borduurwerken op.

Tijdens de opening van eene der relikwiekassen werden de aanwezigen door verrassing getroffen bij het ontwaren van een tamelijk wel behouden kasuifel, die zich bij de relikwieën bevond. Een stuk perkament, er aan gehecht, droeg het volop schrift: *Hec casulam contaxerunt Scite Herlindis et Relindis abbatissae consecravit Setus Willibrordus episcopus. Ut apertensis et Setus Bonifacius Mogentinus.* (Dit kasuifel is vervaardigd door de heilige Herlindis en Relindis, abtissen; gewijd door den H. Theodardus, bisschop van Luik; gedragen door den H. Willibrordus, bisschop van Utrecht en den H. Bonifacius, bisschop van Meutz.)

De purperen mantel waarin 't afbeeldsel van den koning David, in zittende houding is geweest; het opschrift: *Rex David*, in oude romeinse hoofdletters, alsook het gouden borduurwerk dat in alle opzichten aan de schilderijen der bovengemelde handschriften beantwoordt, dit alles stelt buiten twijfel dat de oorsprong van dit kerkelijk gewaad tot de VIIe eeuw onzer tijdrekening moet opklimmen. Bij dat gedenkstuk vond men eenige metalen voorwerpen van veel aanbelaag, alsmede twee kloosterluiers welke door de H. Herlindis werden gedragen. Laaggemelde kleedingstukken hebben geborduurd opschriften, die van de VIIe eeuw dagteekenen.

Buitenlandsch nieuws.

Pauselijke staten.

Men schrijft uit Rome, 10 oktober:

Men heeft met de Garibaldisten nog niet geëindigd.

Reeds des anderendaags na de herinnering van Bagnorea, door de pauselijke troepen, welke herinnering den 5 plaats had, heeft eene sterke hende, naar het zeggen der inwoners, door Menotti, zoon van Garibaldi, in persoon aangevoerd, eene verkenning tot Cretona en Polambona, op 40 kilometers afstand van Rome gedaan, een weinig aan den rechten kant der linie van Rome naar Florencië.

Bij het aanbreken van den dag heeft een detachement gendarmen en zouaven, onder de bevelen van kapitein Celli, aan de gendarmerie toebehoorende, haar den weg afgesneden en haar tot Montelibretti teruggeslagen.

De Garibaldisten hadden nog bij hen den brigadier der gendarmerie Calandrelli en twee zijner mannen, welke den dag te voren in hunne handen gevallen waren. Na een kort geweerstuur zijn zij naar de grenzen teruggetrokken. Men heeft den brigadier Calandrelli doodlijk

gekwetst ter plaats gevonden; waarschijnlijk was hij door eenen kogel van het detachement geraakt; men vond insgelijks 5 dooden en 11 garibaldistische gekwetsen; er werden drij man krijgsgevangenen gemaakt: Zaebbi, onderluitenant, Francis, sergeant, en Angeloni, simpel vrijwilliger. Het detachement had slechts een gekwetsde.

De soldaten zagen door den mist heen, aan het hoofd der hende, eenen man te peerd welke een rood hemd droeg. Was het Menotti? Dat wordt door de krijgsvangenen bevestigd. Na het gevecht vond men een dood peerd in een boschje.

Den 7 en 8 had er geen hoegenaamd belangrijk feit aan dien kant plaats; doch verschillende bespieders zegden, dat er zich henden in Salbuia vormden, met het doel om op een gegeven teek, tusschen Cosesco en Camerata, in de Pauselijke Staten te dringen, dit is te zeggen op eene uitgestrektheid van 40 tot 50 kilometers.

Al de berichten melden, dat Menotti Garibaldi zich aan het hoofd der beweging bevond. Palombara, Tivoli en Subiaco kunnen elken oogenblik aangeast worden. Dientengevolge is het bevel te Rome gegeven, detachementen naar die drij steden te zenden, en de bergengte van Cosco te versterken.

Gedurende dien tijd, trok de kolom, welke Bagnarea had heringevomen en de Garibaldisten tot op de grenzen vervolgd had, op Montefiascone terug, Acquapendente en Bagnarea verlatende.

Gelijk men weet, was er reeds den 5 eene hende binnen Acquapendente gerukt; doch toen zij de neerlag van Bagnarea vernam, was zij slechts zoolang te Acquapendente gebleven, om zich levensmiddelen aan te schaffen en was zij teruggetrokken. Den 7 is eene andere hende met hetzelfde doel te Bagnarea binnengerukt.

Gisteren avond vernam men dat 5 tot 600 Garibaldisten welke zich op de grenzen bevonden, voornemens waren Bagnarea op nieuw te bezetten; dat er detachementen Garibaldisten, zeggende de voorhoede van het legerkorps te zijn, de streek, gelegen tusschen Bagnarea en Corchani, doorhadden; eindelijk dat eene talrijke hende, uit Pitigliano aangekomen, zich met de Garibaldisten van Valentina, Ischia en omstreken vereenigd had, en dat zij te Farnese bijeen trok, alwaar het gemakkelijk zijn zal haar zonder artillerie uit te drijven.

Eindelijk vernemen men, dat gisteren 60 Garibaldisten binnen Camerata zijn gerukt. Zij schijnen voornemens te zijn naar Agosta te vertrekken, en de gemeenschappen van Tivoli naar Subiaco te onderbreken.

De toestand kan in de volgende woorden worden uitgelegd:

Eene hende, wier cijfer niet nauwkenrig gekend is, bezet eene sterke stelling te Farnese, ten zuiden van het meer Rolsna. Kolonel Azzanese heeft het bevel gekregen haar er ten allen prijze uit te drijven.

Acquapendente wordt van tijd tot tijd door de Garibaldisten bezocht. De telegrafische gemeenschappen zijn tusschen Montefiascone en die stad afgebroken.

Vijf of zes honderd Garibaldisten bedreigen Bagnarea en zenden detachementen in de omstreken, om inlichtingen te nemen en zich levensmiddelen aan te schaffen.

De provincie Frosinone, Velletri en Civita-Vecchia zijn niet bedreigd.

De bevolking ontvangt overal de henden met koelheid. Het militaire element zelve toont zich ongerust over de gevolgen, waaraan de garibaldische beweging Italië blootstelt.

Het pauselijke leger doet wat het kan. Al de mannen, welke in verlot waren, zijn teruggeroepen. Het legioen van Anthes is ongeduldig om zich met de henden te meten.

Het gouvernement toont, dat het gerust is. Echter is het gerucht verspreid, dat de H. Stoel den toestand zoo gewichtig aanziet, dat het verneemt heeft er de aandacht van het diplomatieke korps te moeten op invoeren.

Rome is rustig. Slechts een nieuwsmaker zoo onrustwekkende geruchten hebben verspreid van familiën, welke zich te Civita-Vecchia onder de bescherming van het vreemde eskader hebben gesteld.

Het is buiten twijfel, dat het grootste gedeelte der Garibaldisten met het den Pauselijken Staat behooren.

Men schrijft uit Rome, 11 oktober:

Indien men de verhalen moest gelooven, welke door de dagbladen van Napels, Florencië enz. meêgedeeld worden, dan zouden de Garibaldisten, overal zegepreleide, altijd winnende en nooit overwonnen, gedeeltelijk het kleine pauselijk leger hebben uitgeroerd en zouden zij zich aan de poorten van het in opstand zijnde Rome bevinden.

Dit alles is volkomen vals.

De Garibaldisten, in weêrwil van hunne overmacht hebben, inteedeert neêrslag op neêrslag gelaid; Rome is volkomen rustig en de provincieën zijn het insgelijks.

Echter, ik heb het reeds gezegd, is het zeer waarschijnlijk dat indien de zaken blijven voortduren gelijk thans, dat wij zekeren morgen bij ons ontwaken de roodhonden aan de Sint-Paulus- of aan de Volkspoort zullen zien.

Reeds gisteren hebben officieele inlichtingen gemeld, dat twee henden, uit Napels aangekomen, in de provincie Campagna zijn gedrongen, en dat zij schenen zich van Veroli, Alatro en zelfs van Frosinone meester te maken; zij drij belangrijke plaatsen, vooral de laatste; intusschen zou eene andere hende, ongeveer 1000 man sterk, zich te Campo Secco, de Abruzzos en de steile gebergten van Subiaco, Camerata en Cervaro omtrekken.

Men denkt dat zij gedurende eenige uren heeft stil gehouden tusschen de 2 hoogste punten welke die streek bestrijken, den berg Pallone en den berg di Castello-Amato en dat zij den een of anderen oogenblik langs de valei van Ameno op Subiaco zal rukken. Wellicht heeft dit reeds plaats gehad.

Aan den kant van Orbitello heeft men insgelijks kennis van henden, welke gereed zijn om door de bergengten te trekken; dit is het zelfde geval op den weg van Viterbo Kortaf, het gevaar wordt van nu tot nu grooter.

Indien de Paus gedwongen werd met zijne zouaven de wijk te nemen in het kasteel Sint-Angelo, hetwelk thans voor drij maanden van levensmiddelen en krijgsvorraad is voorzien en indien hij het er gedurende dien tijd kon volhouden, dan zou Europa tijd hebben om tusschen te komen. Dit is ten minste het gevoelen van verscheidene vertegenwoordigers der katholieke mogendheden bij het hof van het Vatikaan.

M. Acerbi, lid van het italiaansche parlement, welke van den laatsten veldtocht als kolonel der vrijwilligers heeft deel gemaakt, heeft het bestuur der oproerige beweging in den pauselijke Staat op zich genomen en eene proklamatie uitgevaardigd, waarin hij zegt, dat zij allen door den kreet *Rome!* zijn ontroerd geworden, en dat Italië, zonder Rome, niet bestaat.

Wij, soldaten der revolutie, welke in de school van den grooten krijgsmann Garibaldi zijn opgevoed, zegt hij, wij zijn de soldaten der beschaving; laat ons altijd den eigendom en de denkwijzen eerbiedigen en laat ons altijd edelmoedig zijn zelfs jegens de vreemde vijandelijke huurlingen; voor ons bestaan er slechts italiaansche broeders, welke eindelijk aan het banket van het teruggekochte vaderland zullen plaats nemen.

Voor wat het Kapitoel betreft, zullen de Romeinen door een volksbesluit *het eene en vrije Italië* proklameeren, en de toekomstige geslachten zullen ons zegenen.

Frankryk.

Op het uur dat de Beurs geopend werd, had de plechtige begraafenis plaats der stoffelijke overblijfsels van den heer Fould waarbij al wat diplomatiek beet, zelfs het keizerlijk Hof, kunst en wetenschap, vertegenwoordigd was.

Zoo men weet, was Fould een finantiënminister in wien de Beurs altoos haar volle vertrouwen stelde; want hij was de voorstander der spaarzaamheden, de verklaarde tegenstander der leningen. Frankrijk heeft inderdaad een groot verlies ondergaan, dat in de financiële wereld diep betreurd, doch nergens beter gewaardeerd wordt dan ter Beurze.

De handel was maar slap; men vraagt zich telkens af: Hoe gaat het in Rome? en deze onzekerheid werkt nadeelig in op den omzet.

Laatste tijdingen.

Keizer Napoleon van Barritz terug gekomen heeft gisteren te St-Cloud den monsteraad voorgezeten. Het voornaamste voorwerp der vergadering welke door de Keizerin werd bijgewoond, was de romeinse kwestie.

Het schijnt dat er besloten is dat Frankrijk op nieuw zal gewapend hand tusschen komen om een einde te stellen aan de revolutionaire aanrandingen waarvan de troon van den Paus het voorwerp is. Reeds sedert eenige dagen zijn er bevelen gegeven om verscheidene fransche schepen in de haven van Toulon te wapenen. De *Canada*, de *Revanche*, de *Louis XVI* en de *Seine* worden geladen met wapens, paarden en oorlogs-materiël. De zending die deze schepen bekomen, is wel is waar nog niet officieel bekend doch de wapeningen zijn buiten twijfel en de officieren zijn overtuigd dat zij naar Civita-Vecchia gaan vertrekken.